

ČUDNO

Stanislava Adamić

Čudno

kako se od kapi raste —
od zrna gorčine
Kako su ponekad vidovite
raspjevane naše mučnine
Prolazna riječ
slučajni dodir ruke
trenutni stisak
nehotični vrisak

Čudno

kako nešto si ć u š n o
(ni dragulj
ni zlato u pijesku)
pomamno te će
nebu prostore krađe
Kako u trenutku
i kap
i omrznuti mulj
biva proročanstvo Nade.

POGLED MI DALEKO ...

Janko N. Ivanović

POGLED MI daleko nad brezama luta
u nekom ljetu koga više nema. Ovo
me lomi ko bol čudesna. I čekam novo
raslinje. K starom mi više nema puta.

Tako u nevrjeme svratim. Cijela
me planina muči. Bivaju otvorene rane
i bol čudnovata. Sve u grudi stane.
i tu bljeska ko vulkan. Muči naša tijela.

Polako, polako stazom kud nitko ne gazi
Tišinu sačuvaj. Mir je tu najveće zlato.
Ne budi ptice. Polako hodaj i pazi

na list koji sanja. Na mrave što žure.
Odreci se sebe. Svega što ti je dato,
jer samo takvom svojom mir ti šume nude.

(Iz neobjavljene zbirke SONETI)